KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 09.11.2005
KOM(2005) 357 endelig/2

2005/0145 (CNS)

CORRIGENDUM:
Annule et remplace la version
du 02.08.2005.
Concerne toutes les versions linguistiques
sauf FR, EN, DE.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 974/98 om indførelse af euroen

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund

Der findes i dag tre rådsforordninger, der regulerer indførelsen af euroen og brugen heraf i de nuværende deltagende medlemsstater. Der er for det første Rådets forordning (EF) nr. 974/98 om indførelse af euroen[1], der indeholder bestemmelser om den oprindelige indførelse af euroen i den første bølge af eurolande samt Grækenland. Forordningen bygger på den tilgang, der blev godkendt af Det Europæiske Råd i Madrid i 1996. Eftersom de medlemsstater, der i fremtiden vil tilslutte sig euroområdet, vil befinde sig i en anden situation end den, der herskede ved udformningen af Madrid-scenariet, kan disse regler ikke længere anvendes i deres nuværende form. Derfor stilles der med dette initiativ forslag til ændringer af den pågældende forordning.

Indførelsen og brugen af euroen reguleres desuden af Rådets forordning (EF) nr. 2866/98 om omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen[2], og af Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen[3]. Mens det vil være nødvendigt at tilpasse førstnævnte forordning for at dække omregningskurserne for valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen, kan sidstnævnte forordning forblive uændret.

Nogle ikke-deltagende medlemsstater har allerede indledt deres egne forberedelser på indførelsen af euroen, og de er navnlig i færd med at forberede ændringer af deres nationale lovgivning. Eftersom Fællesskabet har enekompetence til at vedtage lovgivning om monetære anliggender gældende for de deltagende medlemsstater, har disse medlemsstater behov for nogle solide og pålidelige fællesskabsretlige rammer for deres nationale forberedelser.

1.2. Formål

Mens traktaten og navnlig artikel 122 og 123 giver mulighed for at udvide euroområdet til også at omfatte de nuværende ikke-deltagende medlemsstater, indeholder den afledte ret ikke for nærværende regler om indførelsen af euroen i disse medlemsstater og om gennemførelsen af disse traktatbestemmelser. Der er derfor behov for at vedtage ny afledt ret for at muliggøre denne indførelse af euroen.

I denne henseende har de regler, der gælder for de nuværende deltagende medlemsstater, dvs. navnlig Rådets forordning (EF) nr. 974/98 om indførelse af euroen, Rådets forordning (EF) nr. 2866/98 om omregningskurserne mellem euroen og valutaerne i de medlemsstater, der indfører euroen, og Rådets forordning (EF)

---

1 EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2596/2000 med henblik på Grækenlands indførelse af euroen.

2 EFT L 359 af 31.12.1998, s. 1, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1478/2000 med henblik på Grækenlands indførelse af euroen.

3 EFT L 162 af 19.6.1997, s. 1, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2595/2000 med henblik på Grækenlands indførelse af euroen.

nr. 1103/97 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen, fungeret fuldt tilfredsstillende ved indførelsen af euroen i de første tolv eurolande. Dette regelværk har vist sig at fungere som en robust og sund lovgivningsmæssig ramme og bør derfor så vidt muligt fastholdes og anvendes på de medlemsstater, der i fremtiden ønsker at deltage i euroområdet.

Eftersom nogle af de ikke-deltagende medlemsstater måske allerede vil slutte sig til euroområdet i 2007, bør de tilpassede retlige rammer for denne udvidelse af euroområdet bringes på plads i god tid, især for at skabe sikkerhed for alle de fremtidige eurolande og fastsætte regler, der uden videre kan anvendes på alle fremtidige deltagere i euroområdet. Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen kan forblive uændret, men der er til gengæld behov for en tilpasning af især Rådets forordning (EF) nr. 974/98. Begrundelsen herfor er, at den henviser til bestemte faste datoer. Eftersom det er hensigten, at Rådets forordning (EF) nr. 974/98 skal kunne anvendes på alle såvel nuværende som fremtidige deltagere i euroområdet, er det nødvendigt at ændre den, således at disse faste datoer erstattes af datoer defineret i forordningen for hver enkelt medlemsstat. Da der allerede er eurosedler og euromønter i omløb, vil overgangsscenariet for de første tolv deltagende medlemsstater desuden ikke passe til alle de fremtidige deltagende medlemsstater, så der må indbygges en vis fleksibilitet i forordningen.

For det første kunne medlemsstaterne vælge en "traditionel" overgangsperiode af samme type som den, der blev indført for de medlemsstater, der etablerede euroområdet i 1999 (Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland), eller som sluttede sig til i 2001 (Grækenland). Dette vil betyde, at euroen i første omgang indføres som den pågældende medlemsstats officielle valuta, skønt eurosedler og –mønter først sættes i omløb ved udgangen af medlemsstatens overgangsperiode. Overgangsperiodens varighed vil kunne variere fra medlemsstat til medlemsstat.

For det andet kunne medlemsstaterne vælge en "big bang"-løsning, hvor overgangsperioden kun kommer til at vare et enkelt "teoretisk sekund". I så fald indføres euroen som medlemsstatens officielle valuta samtidig med indførelsen af eurosedler og –mønter.

Endelig kunne medlemsstaterne vælge en "big bang"-løsning kombineret med en udfasningsperiode, hvor det i en begrænset periode efter "big bang"-datoen vil være tilladt et benytte den hidtidige nationale valuta i bestemte retlige instrumenter (fakturaer, regnskaber osv.).

Skønt der først vil kunne sættes navn på de nye deltagende medlemsstater efter ophævelsen af deres dispensation, bør tilpasningen af Rådets forordning (EF) nr. 974/98 foregå som et særskilt skridt forud for dette tidspunkt.

1.3. Perspektiver

Rådets forordning (EF) nr. 974/98, der bygger på EF-traktatens artikel 123, stk. 4, udgjorde og udgør fortsat grundlaget for indførelsen af euroen i de elleve medlemsstater, der deltog i den første bølge af deltagende medlemsstater. Forordningen er blevet ændret en enkelt gang, nemlig ved Rådets forordning (EF)

nr. 2596/2000 af 27. november 2000, der med henvisning til traktatens artikel 123, stk. 5, gav Grækenland mulighed for at tilslutte sig euroområdet. Denne forordning begrænsede sig stort set til at føje Grækenland til listen over deltagende medlemsstater i forordning (EF) nr. 974/98.

Den løsning, der blev valgt i Grækenlands tilfælde, bør anvendes i forbindelse med alle fremtidige udvidelser af euroområdet. Ved hver udvidelse vil der blive vedtaget en særskilt forordning om ændring af forordning (EF) nr. 974/98. Denne forordning vil blive baseret på traktatens artikel 123, stk. 5, og vil i det væsentlige udvide listen over deltagende medlemsstater med hver ny medlemsstat, der træder ind i euroområdet, og angive, hvilket overgangsscenario den pågældende medlemsstat har valgt.

Med det formål at forberede forordning (EF) nr. 974/98 på sådanne ændringer er der behov for nogle forudgående tekniske tilpasninger af forordningen. Denne tekniske ændring af forordning nr. 974/98 vil blive baseret på traktatens artikel 123, stk. 4, tredje punktum. Den bør gennemføres hurtigst muligt for i god tid at tilbyde nye deltagere i euroområdet den maksimale retlige klarhed og sikkerhed.

Efter hver ændring vil Kommissionen i reglen udarbejde en uofficiel konsolideret udgave af forordning (EF) nr. 974/98 som ændret.

2. RETLIGE ASPEKTER

2.1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er traktatens artikel 123, stk. 4, tredje punktum, der muliggør lovgivning på det monetære område. Rådet skal træffe afgørelse med kvalificeret flertal blandt medlemsstaterne uden dispensation på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB.

Det skal bemærkes, at hvis det besluttes at ophæve en medlemsstats dispensation, skal Rådet bl.a. træffe de øvrige foranstaltninger, som er nødvendige for indførelsen af euroen som fælles valuta i den pågældende medlemsstat, jf. traktatens artikel 123, stk. 5. Rådet skal træffe afgørelse med enstemmighed blandt medlemsstaterne uden dispensation og den berørte medlemsstat på forslag af Kommissionen og efter høring af ECB. Denne bestemmelse vil fungere som retsgrundlag ved tilføjelsen af nye medlemsstater til listen over deltagende medlemsstater i Rådets forordning (EF) nr. 974/98.

2.2. Subsidiaritet og proportionalitet

Forslaget falder ind under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Dette initiativ går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet, og det respekterer derfor proportionalitetsprincippet.

2.3. Valg af retsakt

En forordning er den eneste type retsakt, der egner sig til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 974/98 om indførelse af euroen.

3. BUDGETMÆSSIGE KONSEKVENSER

Forslaget har ingen konsekvenser for fællesskabsbudgettet.

4. BEMÆRKNINGER TIL DE ENKELTE ARTIKLER

4.1. Artikel 1, stk. 1

Disse bestemmelser fjerner henvisningerne til specifikke datoer i Rådets forordning (EF) nr. 974/98. Disse datoer erstattes i stedet for af definitioner, og de heraf følgende specifikke datoer kan variere fra medlemsstat til medlemsstat.

4.2. Artikel 1, stk. 2

I denne bestemmelse fastsættes det, at for hver enkelt medlemsstat indsættes de datoer, der er angivet i artikel 1, i et nyt skema i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 974/98.

4.3. Artikel 1, stk. 3

Denne bestemmelse forenkler artikel 2 ved at benytte datoer som defineret i forordningen i stedet for en fast dato for hver medlemsstat.

4.4. Artikel 1, stk. 4

Med denne bestemmelse, der ændrer artikel 9, erstattes de faste datoer med datoer som defineret i forordningen.

4.5. Artikel 1, stk. 5

Denne bestemmelse omhandler udfasningsperioden. Den tillader, at der ved oprettelse af retlige instrumenter (såsom fakturaer og regnskaber) fortsat kan benyttes den nationale valutaenhed i en udfasningsperiode på et år. I henhold til samme bestemmelse kan medlemsstaterne selv vælge eventuelt at begrænse dens rækkevidde og varighed.

4.6. Artikel 1, stk. 6

Denne bestemmelse erstatter den faste dato i artikel 10 og 11 med en dato defineret andetsteds i forordningen. Desuden ændres artikel 11, andet punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 974/98, således at euromønter udstedt af tredjelande i henhold til monetære aftaler med Fællesskabet (p.t. Monaco, San Marino og Vatikanstaten) anerkendes som lovligt betalingsmiddel.

4.7. Artikel 1, stk. 7

I denne bestemmelse erstattes en fast dato som beskrevet ovenfor.

4.8. Artikel 1, stk. 8

I denne bestemmelse erstattes en fast dato som beskrevet ovenfor. Denne bestemmelse forpligter bankerne til, i perioden med to valutaer i omløb, gebyrfrit at veksle pengesedler og mønter denomineret i den nationale valuta til eurosedler og -mønter. Der kan i den nationale lovgivning fastsættes en øvre grænse for denne forpligtelse

4.9. Artikel 1, stk. 9

Med denne bestemmelse tilføjes det i punkt 4.2 nævnte bilag, der giver en oversigt over definitionerne i artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 974/98 og deres individuelle betydninger for hver medlemsstat.

I efterfølgende lovgivningsetaper vil individuelle medlemsstater blive føjet til den liste, der nu optræder som bilag til Rådets forordning (EF) nr. 974/98. For at forberede sådanne ændringer, og før Rådet træffer afgørelse i henhold til traktatens artikel 122, stk. 2, om at ophæve en given medlemsstats dispensation, skal den pågældende medlemsstat skriftligt meddele Rådet og Kommissionen, om den finder en overgangsperiode nødvendig og, hvis den vælger "big bang"-løsningen, ønsker at anvende en udfasningsperiode.

For en medlemsstat A, der benytter en overgangsperiode af Madrid-typen, en medlemsstat B, der benytter "big bang"-løsningen, og en medlemsstat C, der benytter "big bang"-løsningen kombineret med en udfasningsperiode, vil skemaets forskellige rækker se ud som følger. Disse rækker vil blive indsat i skemaet i overensstemmelse med den alfabetiske rækkefølge, som medlemsstaternes navne normalt opstilles i:

Medlemsstat A	1. januar 20XX	1. januar 20XX+1	ikke relevant	ikke relevant
Medlemsstat B	1. januar 20YY	1. januar 20YY	nej	ikke relevant
Medlemsstat C	1. januar 20ZZ	1. januar 20ZZ	ja	31. december 20ZZ

2005/0145 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 974/98 om indførelse af euroen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 123, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[4],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[5],

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank[6], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen[7] skulle euroen træde i stedet for valutaerne i de medlemsstater, der opfyldte de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta på det tidspunkt, hvor Fællesskabet indledte tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union. Nævnte forordning indeholder også regler gældende for de pågældende medlemsstaters nationale valutaenheder i overgangsperioden frem til den 31. december 2001 og regler vedrørende pengesedler og mønter.

(2) Med Rådets forordning (EF) nr. 2596/2000 blev forordning (EF) nr. 974/98 ændret på en sådan måde, at euroen kunne træde i stedet for Grækenlands nationale valuta.

(3) Forordning (EF) nr. 974/98 indeholder en køreplan for overgangen til euroen i de nuværende deltagende medlemsstater. Med henblik på at skabe klarhed og sikkerhed omkring de regler, der regulerer indførelsen af euroen i andre medlemsstater, er der behov for nogle generelle bestemmelser, der præciserer, hvordan de forskellige perioder i forbindelse med overgangen til euroen skal afgrænses i fremtiden.

(4) For at forberede en smidig overgang til euroen blev der med forordning (EF) nr. 974/98 indført en obligatorisk overgangsperiode mellem erstatningen af de deltagende medlemsstaters valutaer med euroen og indførelsen af eurosedler og -mønter.

---

4 EUT C af , s. .
5 EUT C af , s. .
6 EUT C af , s. .
7 EFT L 139 af 11.5.1998, s. 1, ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2596/2000 (EFT L 300 af 29.11.2000, s. 2).

(5) Hvis en medlemsstat finder, at den ikke har behov for en overgangsperiode, opnår eurosedler og -mønter status som lovligt betalingsmiddel i medlemsstaten på datoen for indførelse af euroen. Det skal imidlertid være muligt for den pågældende medlemsstat at indføre en udfasningsperiode på et år, i løbet af hvilken det vil være muligt fortsat at henvise til den nationale valutaenhed i nye retlige instrumenter. Dette vil give de økonomiske beslutningstagere i sådanne medlemsstater mere tid til at forberede sig på euroens indførelse og derfor lette overgangen.

(6) Banker skal op til bestemte maksimumsbeløb være forpligtet til gebyrfrit at veksle pengesedler og mønter denomineret i den nationale valutaenhed til eurosedler og -mønter i perioden med to valutaer i omløb.

(7) Forordning (EF) nr. 974/98 bør ændres i overensstemmelse hermed -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 974/98 foretages følgende ændringer:

(1) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

a) "deltagende medlemsstater": de medlemsstater, der er nævnt i skemaet i bilaget

b) "retlige instrumenter": lovbestemmelser, administrative retsakter, retsafgørelser, aftaler, ensidige retshandlinger, betalingsmidler bortset fra pengesedler og mønter samt andre retligt bindende instrumenter

c) "omregningskurs": den uigenkaldeligt fastlåste omregningskurs, som Rådet vedtager for hver af de deltagende medlemsstaters valuta i henhold til traktatens artikel 123, stk. 4, første punktum, eller stk. 5 i samme artikel

d) "dato for indførelse af euroen": den dato, hvor en deltagende medlemsstat indfører euroen

e) "dato for indførelse af eurosedler og -mønter": den dato, hvor eurosedler og -mønter opnår status som lovligt betalingsmiddel i en given deltagende medlemsstat

f) "euroenhed": den valutaenhed, der er omhandlet i artikel 2, andet punktum

g) "nationale valutaenheder": enhederne af en deltagende medlemsstats valuta, således som disse enheder er defineret dagen før indførelsen af euroen i denne medlemsstat

h) "overgangsperiode": det tidsrum, der begynder kl. 00.00 på datoen for indførelse af euroen og slutter kl. 00.00 på datoen for indførelse af eurosedler og –mønter

i) "udfasningsperiode": det tidsrum, der begynder på datoen for indførelse af euroen, og i løbet af hvilken der fortsat kan henvises til den nationale valutaenhed i nye retlige instrumenter

j) "redenominere": ændre den enhed, som den udestående gælds størrelse er opført i, fra en national valutaenhed til euroenheden, men uden at der som følge af redenomineringen ændres andet i gældens øvrige vilkår, idet dette reguleres i henhold til den nationale lovgivning på området."

(2) Som artikel 1a indsættes:

"Artikel 1a

Datoen for indførelse af euroen, datoen for indførelse af eurosedler og –mønter samt i givet fald udfasningsperioden i hver enkelt deltagende medlemsstat fremgår af bilaget."

(3) Artikel 2 affattes således:

"*Artikel 2*

Med virkning fra de respektive datoer for indførelse af euroen skal valutaen for de deltagende medlemsstater være euroen. Valutaenheden skal være én euro. Én euro opdeles i et hundrede cent."

(4) Artikel 9 affattes således:

"Artikel 9

Pengesedler og mønter denomineret i en national valutaenhed skal bevare deres status som lovligt betalingsmiddel inden for deres territoriale grænser pr. dagen før datoen for indførelse af euroen i den pågældende deltagende medlemsstat."

(5) Som artikel 9a indsættes:

"Artikel 9a

Hvis datoen for indførelse af euroen og datoen for indførelse af eurosedler og -mønter falder sammen i en given deltagende medlemsstat, kan denne medlemsstat benytte en udfasningsperiode. I så fald gælder det, at henvisninger i retlige instrumenter til den nationale valutaenhed i en periode på et år fra datoen for indførelse af euroen skal læses som henvisninger til euroenheden i henhold til de respektive omregningskurser. Handlinger, der udføres i henhold til disse retlige instrumenter, må kun udføres i euroenheden. Afrundingsreglerne i forordning (EF) nr. 1103/97 finder anvendelse.

Den pågældende medlemsstat kan begrænse anvendelse af stk. 1 til bestemte typer retlige instrumenter eller til retlige instrumenter på bestemte områder.

Den pågældende medlemsstat kan afkorte den i stk. 1 nævnte periode."

(6) Artikel 10 og 11 affattes således:

"Artikel 10

Med virkning fra den 1. januar 2002 sætter ECB pengesedler denomineret i euro i omløb. De deltagende medlemsstaters centralbanker sætter pengesedler denomineret i euro i omløb fra deres respektive datoer for indførelse af eurosedler og -mønter.

Med forbehold af artikel 15 er disse pengesedler denomineret i euro de eneste pengesedler, der har status som lovligt betalingsmiddel i de deltagende medlemsstater.

Artikel 11

Med virkning fra deres respektive datoer for indførelse af eurosedler og –mønter udsteder de deltagende medlemsstater mønter denomineret i euro eller cent, som opfylder den pålydende værdi og de tekniske specifikationer, som Rådet måtte fastsætte i henhold til traktatens artikel 106, stk. 2, andet punktum. Med forbehold af artikel 15 og bestemmelserne i eventuelle aftaler i henhold til traktatens artikel 111 om monetære spørgsmål er disse mønter de eneste mønter, der har status som lovligt betalingsmiddel i de deltagende medlemsstater. Ingen bortset fra den udstedende myndighed og personer, der er særligt udpegede i den nationale lovgivning i den udstedende medlemsstat, har pligt til i én betaling at modtage mere end 50 mønter."

(7) Artikel 13 og 14 affattes således:

"Artikel 13

Artikel 10, 11, 14, 15 og 16 finder anvendelse med virkning fra datoen for indførelse af eurosedler og –mønter i hver deltagende medlemsstat.

Artikel 14

Såfremt der i retlige instrumenter, der foreligger på dagen før datoen for indførelse af eurosedler og -mønter, henvises til de nationale valutaenheder, læses disse henvisninger som henvisninger til euroenheden i henhold til de respektive omregningskurser. Afrundingsreglerne i forordning (EF) nr. 1103/97 finder anvendelse."

(8) I artikel 15 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 1 og 2, ændres ordene "efter overgangsperiodens udløb" til "fra datoen for indførelse af eurosedler og -mønter"

b) som stk. 3 indsættes:

"I den i stk. 1 nævnte periode skal banker i de deltagende medlemsstater, der indfører euroen efter den 1. januar 2002, gebyrfrit og uden begrænsninger veksle deres kunders pengesedler og mønter denomineret i national valuta til pengesedler og mønter denomineret i euro op til et eventuelt maksimumsbeløb fastsat ved national

lovgivning. Bankerne kan stille krav om et forudgående varsel, hvis det beløb, der skal veksles, overskrider det loft, som banken har fastsat, og som modsvarer et sædvanligt beløb.

De i første afsnit nævnte banker skal gebyrfrit veksle pengesedler og mønter denomineret i national valuta for personer, der ikke er deres egne kunder, op til et af banken eller ved national lovgivning fastsat maksimumsbeløb."

(9) Teksten i bilaget til denne forordning tilføjes som et bilag.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaten, jf. dog protokol nr. 11 og 12 samt artikel 122, stk. 1.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Medlemsstat	Dato for indførelse af euroen	Dato for indførelse af eurosedler og -mønter	Medlemsstat med udfasningsperiode	Udfasnings-periodens afslutning
Belgien	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Tyskland	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Grækenland	1. januar 2001	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Spanien	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Frankrig	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Irland	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Italien	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Luxembourg	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Nederlandene	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Østrig	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Portugal	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant
Finland	1. januar 1999	1. januar 2002	ikke relevant	ikke relevant